

พระราชบัญญัติ

การชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ชลประทานหลวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การชล-
ประทาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทาน
หลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การชลประทาน” หมายความว่า กิจกรรมที่กรมชล-
ประทานจัดทำขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งน้ำ หรือเพื่อกักเก็บ รักษา
ควบคุม ส่ง ระบายหรือแบ่งน้ำ เพื่อเกษตรกรรม การพลังงาน
หรือสาธารณสุข และหมายความถึงการป้องกันความเสียหาย
อันเกิดจากน้ำ กับรวมถึงการกมนาคมน้ำซึ่งอยู่ในเขตชล-
ประทานด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
การชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกเก็บค่าชลประทานจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในเขตชลประทาน และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเขตที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน โดยระบุชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ที่ที่ดินอยู่ภายในเขตนั้น และให้แสดงแผนที่แนวเขตนั้นไว้ด้วย

(๒) กำหนดอัตราค่าชลประทานที่จะเรียกเก็บจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในอัตราไม่เกินไร่ละห้าบาทต่อปี

(๓) กำหนดระเบียบและวิธีการในการจัดเก็บหรือชำระค่าชลประทาน

(๔) กำหนดวิธีการเพื่อยกเว้น ลดหย่อน หรือผ่อนชำระค่าชลประทานในเขตใด ๆ เป็นการทั่วไป ในกรณีที่ปรากฏว่ามีเหตุเสียหายร้ายแรงผิดปกติ

ค่าชลประทานที่เก็บได้ ให้ส่งเป็นรายได้ของรัฐ แต่ให้กันไว้ต่างหากเพื่อใช้จ่ายในการชลประทานโดยเฉพาะ ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

“มาตรา ๑๓ อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทาน ให้เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เก็บค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน หรือดูแลรักษาทางน้ำชลประทาน คันคลอง ชานคลอง ทำนบ พนัง หมู่ระดับหลักฐานหรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้ในการชลประทานตามที่อธิบดีกำหนด การแต่งตั้งดังกล่าวให้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการชลประทานในเขตนั้นด้วย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ตี๋ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๑๓ ตี๋ ให้เจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่เก็บค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน หรือดูแลรักษาทางน้ำชลประทาน คันคลอง ชานคลอง ทำนบ พนัง หมู่ระดับหลักฐานหรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้ในการชลประทาน มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งผู้ควบคุมเรือ แพ ที่ผ่านหรือจะผ่านทางน้ำชลประทานให้หยุด หรือจอดเรือ แพ ในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจบัตรค่าบำรุงทางน้ำชลประทานหรือหนังสือหรือใบอนุญาตเดินเรือในทางน้ำชลประทาน

(๓) จับบุคคลขณะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๑๓ จัตวา ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ตริ ให้เจ้าพนักงานแสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๑๓ เบญจ ห้ามมิให้รถยนต์หรือรถกลไฟเดินในทางน้ำชลประทานประเภท ๑ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น และห้ามมิให้รถยนต์หรือรถกลไฟรับจ้างขนส่งคนโดยสารหรือสินค้าหรือรับจ้างลากจูงในทางน้ำชลประทานประเภท ๒ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ใบอนุญาตรถยนต์หรือรถกลไฟรับจ้างขนส่งคนโดยสารหรือสินค้าหรือรับจ้างลากจูงในทางน้ำชลประทานประเภท ๒ ให้ใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม แห่งปีที่ออกใบอนุญาต”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไข

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๗

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน

“มาตรา ๑๔ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ
ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเงื่อนไขการใช้เรือ แพ ในทางน้ำชลประทาน
ประเภท ๑ และประเภท ๒

(๒) วางระเบียบการขอและการอนุญาตเดินเรือยนต์
หรือเรือกลไฟในทางน้ำชลประทานประเภท ๑ และการขอและ
การออกใบอนุญาตเดินเรือยนต์หรือเรือกลไฟรับจ้างขนส่ง
คนโดยสารหรือสินค้าหรือรับจ้างลากจูงในทางน้ำชลประทาน
ประเภท ๒

(๓) กำหนดค่าบำรุงทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บจาก
ผู้ใช้เรือ แพ ผ่านประตูน้ำ ประตูระบายหรือผ่านบริเวณทำนบ
หรือประตูระบายโดยทางลำลึ้ ไม่เกินอัตราในบัญชี ก. ท้าย
พระราชบัญญัตินั้ และยกเว้นค่าบำรุงทางน้ำชลประทานแก่เรือ
บางประเภท

(๔) กำหนดค่าบำรุงทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บ
จากผู้รับใบอนุญาตเดินเรือยนต์หรือเรือกลไฟรับจ้างขนส่ง
คนโดยสารหรือสินค้าหรือรับจ้างลากจูงในทางน้ำชลประทาน

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๗

ประเภท ๒ เป็นรายปี ไม่เกินอัตราในบัญชี ข. ท้ายพระราช-
บัญญัติ

(๕) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชี ก. ท้าย
พระราชบัญญัติ

(๖) กำหนดเครื่องมือและวิธีที่จะใช้ในการจับสัตว์น้ำ
ตลอดจนกำหนดเขตห้ามจับสัตว์น้ำในทางน้ำชลประทาน เพื่อ
ป้องกันความเสียหายแก่การชลประทาน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช-
บัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน อธิบดีมี
อำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ปิด กั้นหรือเปิดน้ำในทางน้ำชลประทาน

(๒) ขุดลอก ซ่อมหรือดัดแปลงแก้ไขทางน้ำชล-
ประทาน หรือจัดให้มีสิ่งก่อสร้างขึ้นในทางน้ำชลประทาน

(๓) ห้าม จำกัดหรือกำหนดเงื่อนไขในการนำเรือ แพ
ผ่านทางน้ำชลประทานตาม (๑) หรือ (๒)

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

การใช้อำนาจตามมาตรา^๕ ให้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ชุมนุมชน ในท้องถิ่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่กรณีฉุกเฉิน อธิบดี มีอำนาจดำเนินการไปก่อนได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราช-
บัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ อธิบดีมีอำนาจห้าม จำกัดหรือกำหนด
เงื่อนไขในการใช้เรือ แพ การใช้น้ำ การระบายน้ำหรือการอื่น
ในทางน้ำชลประทานประเภท ๔ โดยประกาศไว้ ณ ที่ชุมนุมชน
ในท้องถิ่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราช-
บัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๙๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้าง แก้ไข หรือต่อเติม
สิ่งก่อสร้าง หรือปลูกปักสิ่งใด หรือทำการเพาะปลูก รุกกล้า
ทางน้ำชลประทาน ชานคลอง เขตคันคลอง หรือเขตพนัง
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายช่างชลประทาน ใน
กรณีที่มีการฝ่าฝืน นอกจากที่ผู้ฝ่าฝืนจะต้องระวางโทษตาม

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๗

พระราชบัญญัตินี้แล้ว เมื่อโจทก์ร้องขอให้ศาลสั่งให้รื้อถอน
สิ่งทิ้งรื้อถอนด้วย

ในกรณีฉุกเฉินเพื่อป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่การ
ชลประทาน นายช่างชลประทานมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่ง
อย่างใดเพื่อให้สิ่งรื้อถอนพ้นไปจากทางน้ำชลประทาน ชานคลอง
เขตกันคลองหรือเขตพนังได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราช-
บัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการกีดขวาง
ทางน้ำชลประทาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
นายช่างชลประทาน ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนนอกจากที่ผู้ฝ่าฝืน
จะต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เมื่อโจทก์ร้องขอ
ก็ให้ศาลสั่งให้รื้อถอนสิ่งกีดขวางนั้นด้วย

ในกรณีฉุกเฉินเพื่อป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่การ
ชลประทาน นายช่างชลประทานมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่ง
อย่างใดให้สิ่งกีดขวางพ้นไปจากทางน้ำชลประทานได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ปิดหรือเปิดประตูน้ำ เขื่อนระบาย ประตูระบาย ท่อน้ำ ท่อเชื่อมสะพานทางน้ำ ปูบ หรือลากเข็นตาลี่ในบริเวณทำนบหรือประตูระบาย”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่ชำระค่าชลประทานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๘ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของค่าชลประทานที่ค้างชำระ

เมื่อผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้นำค่าชลประทานที่ค้างชำระและเงินเพิ่มอีกร้อยละสิบของค่าชลประทานดังกล่าวมาชำระแก่เจ้าพนักงานภายในเวลาที่เจ้าพนักงานกำหนดให้แล้ว ให้ยกเว้นโทษในคดีนั้นเสีย”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖ ทวิ และ
 มาตรา ๓๖ ตรี แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง
 พุทธศักราช ๒๔๘๕

“มาตรา ๓๖ ทวิ ผู้ใดไม่ชำระค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน
 ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๑๔ (๓)
 ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนสองเท่าของอัตราค่าบำรุงทางน้ำ
 ชลประทานที่พึงชำระ

เมื่อผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้นำค่าบำรุงทางน้ำ
 ชลประทานที่พึงชำระและเงินเพิ่มอื่กร้อยละห้าสิบของค่าบำรุง
 ทางน้ำชลประทานดังกล่าวมาชำระแก่เจ้าพนักงานภายในเวลาที่
 เจ้าพนักงานกำหนดให้แล้ว ให้ยกเว้นโทษในคดีนั้นเสีย

มาตรา ๓๖ ตรี ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ เบญจ มาตรา ๒๐
 วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๑๔
 (๑) หรือ (๖) หรือฝ่าฝืนข้อห้าม ข้อยกักตหรือเงื่อนไขตาม
 มาตรา ๑๕ (๓) หรือมาตรา ๑๖ หรือฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา
 ๑๓ ตรี (๑) มาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๔ ต้อง
 ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
 หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน ท้ายพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้บัญชี ก. บัญชี ข. และบัญชี ค. ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชี ก. อัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บจากผู้ไ้เรือ แพ
ผ่านประตูน้ำ ประตูระบาย หรือผ่านบริเวณทำนบหรือประตูระบายโดยทางสาย

เลขที่	รายการ	อัตราค่าบำรุงทางน้ำ ชลประทาน ครั้งละ	
		บาท	สต.
๑.	เรือยนต์ หรือเรือกลไฟ		
	(๑) ขนาดกว้างไม่เกิน ๑ เมตร คิดตามความยาวของเรืออัตราเมตรละ	๑	—
	(๒) ขนาดกว้างเกิน ๑ เมตร แต่ไม่เกิน ๒ เมตร คิดตามความยาวของเรือในอัตราเมตรละ	๑	๕๐
	(๓) ขนาดกว้างเกิน ๒ เมตร คิดตามความยาวของเรือในอัตราเมตรละ เศษของเมตรถ้าถึงครึ่งให้นับเป็น ๑ เมตร ถ้าต่ำกว่าให้ปัดทิ้ง	๒	—
๒.	เรือชนิดอื่น ๆ นอกจากเรือยนต์และเรือกลไฟ		
	(๑) ขนาดกว้างไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร ลำละ	—	๕๐
	(๒) ขนาดกว้างเกิน ๑.๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๒ เมตร ลำละ	๑	—
	(๓) ขนาดกว้างเกิน ๒ เมตร แต่ไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร ลำละ	๑	๕๐
	(๔) ขนาดกว้างเกิน ๒.๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๓ เมตร ลำละ	๒	—

เลขที่	รายการ	อัตราค่าบำรุงทางน้ำ ชลประทาน ครั้งละ	
		บาท	สต.
	(๕) ขนาดกว้างเกิน ๓ เมตร แต่ไม่เกิน ๓.๕๐ เมตร ลำละ	๔	—
	(๖) ขนาดกว้างเกิน ๓.๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๔ เมตร ลำละ	๖	—
	(๗) ขนาดกว้างเกิน ๔ เมตร แต่ไม่เกิน ๕ เมตร ลำละ	๘	—
	(๘) ขนาดกว้างเกิน ๕ เมตร แต่ไม่เกิน ๖ เมตร ลำละ	๑๐	—
	(๙) ขนาดกว้างเกิน ๖ เมตร คิดอัตราเพิ่มขึ้นเมตรละ เศษของเมตรสำหรับ (๙) ถ้าถึงครึ่งให้นับเป็น ๑ เมตร ถ้าต่ำกว่าให้ปัดทิ้ง	๒	—
๓.	แพต่าง ๆ ตารางเมตรละ เศษของตารางเมตร ถ้าถึงครึ่งให้นับเป็น ๑ ตารางเมตร ถ้าต่ำกว่าให้ปัดทิ้ง	—	๒๕
๔.	อัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทานตาม ๑. ๒. และ ๓. นี้ เป็น อัตราปกติ ใช้เรียกเก็บสำหรับเรือหรือแพที่ผ่านในเวลา ที่ทางราชการได้กำหนดไว้ ถ้าจะขอผ่านนอกเวลาที่ทาง ราชการได้กำหนดไว้ ให้เรียกเก็บค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน เป็นสามเท่าของอัตราปกติ		

บัญชี ข. อัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บจาก
ผู้รับใบอนุญาตเดินเรือยนต์หรือเรือกลไฟที่เดินรับจ้างขนส่ง
คนโดยสารหรือสินค้าหรือรับจ้างลากจูงในทางน้ำชลประทานประเภท ๒

เรือยนต์หรือเรือกลไฟที่เดินรับจ้างขนส่งคนโดยสารหรือสินค้า หรือรับจ้างลากจูง
ในทางน้ำชลประทานประเภท ๒ เป็นรายปี แรงแม้ละ ๒๕ บาท

บัญชี ก. อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑.	ใบสำคัญวัดเรือ ฉบับละ	๕	—	
๒.	บัตรยกเว้นค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน ตามมาตรา ๑๔ (๓) ฉบับละ	๑	—	
๓.	ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ	๕	—	

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันนี้ กิจการชลประทานได้ขยายตัวกว้างขวางขึ้น เพื่อให้ได้ผลตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ แต่ปรากฏว่า บทบัญญัติบางมาตราแห่งกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวงฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมแก่การดำเนินงานก่อสร้าง การบำรุงรักษา และการควบคุมตลอดจนอัตราโทษ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่มีน้อยไม่พอเพียงที่จะใช้ในการระงับปราบปรามผู้กระทำความผิดให้ได้ผลอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย